

بررسی آزمایشگاهی تاثیر عصاره پیه انار بر پرتواسکولکس های کیست هیداتیک

روبا صالح^{۱*}، سکینه بیگی^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد انگل شناسی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: roya_saleh63@yahoo.com

مقدمه و هدف: کیست هیداتیک یکی از مهمترین بیماری های مشترک انگلی می باشد و جراحی تنها درمان بیماری در انسان است. با توجه به خطر ریخته شدن محتویات کیست به درون اعضای شکم و انتشار اسکولکس ها حین خارج سازی، جهت پیشگیری، مواد اسکولکس کش مختلفی به داخل کیست تزریق می شود که عوارض جانبی گوناگونی در بدن میزبان دارند. لذا در این مطالعه برای پیشگیری از آلودگی لاشه با پرتواسکولکس ها، تأثیر اسکولکس کشی عصاره پیه انار بر روی کیست هیداتیک مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش کار: در این مطالعه تعداد ۵۰ کبد آلوده گوسفند که حاوی حداقل یک کیست بارور با پروتواسکولکس های زنده بودند، جمع آوری گردید. زنده بودن پروتواسکولکس ها از طریق حرکت پروتواسکولکس ها و رنگ آمیزی ائوزین تأیید شد. در سه گروه به ترتیب تحت تأثیر نمک ۲۰ درصد و الکل ۷۰ درصد به عنوان کنترل های مثبت و سرم فیزیولوژی و PBS به عنوان کنترل های منفی و عصاره متانولی پیه انار و عصاره آبی پیه انار به عنوان کنترل های تست قرار گرفتند. پروتواسکولکس ها در زمان های ۱۰، ۱۵، ۳۰ دقیقه و ۲ و ۱ ساعت از نظر زنده بودن پرتواسکولکس ها در زیر میکروسکوپ نوری بررسی شدند.

نتایج و بحث: نتایج بدست آمده نشان داد که عصاره متانولی پیه انار در ۱۰ دقیقه ۸۵ درصد، در ۱۵ دقیقه ۹۵ درصد، در ۳۰ دقیقه ۱۰۰ درصد و عصاره آبی آن در ۱۵ و ۱۰ دقیقه صفر درصد، در ۳۰ دقیقه صفر درصد، در یک ساعت ۱۰-۵ درصد، در ۲ ساعت ۱۵-۵ درصد از پروتواسکولکس ها را می کشد. همچنین مطالعه حاضر نشان می دهد که عصاره آبی پیه تاثیر کمتری از عصاره الکلی دارد.

واژه های کلیدی: کیست هیداتیک، انار، پرتواسکولکس

بررسی شیوع سرمی تب کبوتر دام های استان مازندران

احسان مصطفوی^۱، صابر اسمعیلی^{۲*}، مهین شاه دردی زاده^۲، هادی محمودی^۳، فهیمه باقری امیری^۴، حمید لیریایی^۱، منیژه یوسفی بهزادی^۱

۱- بخش اپیدمیولوژی انستیتو پاستور ایران ۲- دانشگاه علوم پزشکی مشهد ۳- دانشکده دامپزشکی دانشگاه تبریز ۴- دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران.

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: dr.saberesmaeili@gmail.com

تب کبوتر یک بیماری زئونوز است که توسط باکتری گرم منفی کوکسیلا برونیتی ایجاد می شود. دامهای اهلی بعنوان مخزن اصلی برای عفونت و انتقال به انسان مطرح هستند. اطلاعات کمی در مورد وضعیت بیماری در انسان و حیوانات ایران وجود دارد. هدف از این بررسی، مشخص کردن وضعیت سرواپیدمیولوژیکی تب کبوتر در گوسفندان استان مازندران بوده است. در این مطالعه، ۲۵۳ نمونه سرم از گوسفندان مناطق مختلف جغرافیایی استان مازندران جمع آوری شد. نمونه های سرم با استفاده از کیت الایزا (CHEKIT Q fever) جهت بررسی آنتی بادی IgG ضد کوکسیلا برونیتی آزمایش شدند. میزان آلودگی به تب کبوتر در این مطالعه ۲۳/۷٪ بود. آنالیز داده ها، ارتباط آماری معنی داری را بین مناطق مورد مطالعه نشان داد ($P=0.001$) بطوریکه مناطق مرکزی (۳۳/۸٪) و شرقی (۲۷/۲٪) آلودگی بیشتری را نسبت به مناطق غربی (۸/۵٪) از خود نشان دادند. بیشترین آلودگی مربوط به شهرستان های بابل با ۴۰/۵٪ و سوادکوه با ۳۵٪ بود و کمترین آلودگی در شهرستان رامسر با ۲/۶٪ مشاهده شد. جهت مشخص شدن سیمای اپیدمیولوژیکی تب کبوتر در این استان و استان های همجوار، نیاز به بررسی های بیشتر بر روی سایر حیوانات، کنه ها و جمعیت های انسانی در معرض خطر می باشد.

واژه های کلیدی: کوکسیلا برونیتی، تب کبوتر، سرواپیدمیولوژی، گوسفندان، الایزا، استان مازندران.